

Romain Rolland

Petr a Lucie

Přeložil Jaroslav Zaorálek

Autor: francouzský spisovatel, dramatik, esejista a hudební vědec, studoval historii a byl přesvědčeným pacifistou

Literární druh: novela

Doba a místo děje: děj se odehrává v Paříži a to od středy večer 30.ledna do Velkého pátku 29.března 1918

Hlavní postavy:

- Petr-** osmnáctiletý chlapec ze zámožné měšťanské rodiny, který nenávidí válku, velmi citlivý
- Lucie-** dcera tovární dělnice, mladá, skromná, hodná dívka, vystrašena válkou, malířka
- Filip-** Petrův bratr, nadšený dobrovolník do války, později však zklamaný

Jazyk a styl: er-forma, mnoho dialogů, archaismy, autor se vyjadřuje spisovně, souvětí jsou krátká a jasná, autor nezabíhá do podrobností

Děj: Příběh se odehrává v Paříži během 1.sv.války.Všechno začíná v podvečer, kdy Petr Aubier vchází do podzemního metra, do kterého prchají lidé před nálety letadel.Ve velkém davu lidí si všimne, že ho někdo drží za ruce a poté spatří krásnou, ale vyplašenou dívku Lucii.Je ohromen její krásou.Zanedlouho ho však pustí a odchází a než Petr nabere dech, aby jí mohl najít, už je pryč

.Petr nemohl na Lucii přestat myslet, ale vždycky když ji znova potkal bál se ji oslovit.Avšak nakonec ji oslovil a sedli si spolu na lavičku, na které sedávali čím dál častěji.Petr se o Lucce dozvěděl plno zajímavých věcí.Například, že chce být malířka, ale že nemohla dodělat školu a proto si teď vydělává napodobeninami jiných mistrů.

O pár dní později přijíždí Petrův bratr Filip domů z války.Petr s ním měl vždycky skvělý vztah, ale teď byl jiný.Filip si všímá i bratrovi změny, když jednou vidí Lucii s Petrem, ale je mu bratra líto, protože ví, že i jeho za pár měsíců čeká odchod do války.Petr si to však nepřipouští.Plánuje si s Lucii budoucnost, když ví že žádná nebude.

Ke konci března umírá známý skladatel a tak se Petr s Lucíí rozhodnou uctít jeho památku ve známém chrámu Matky Boží.Avšak když vevnitř usedou začne se chvět a padat.Lucie ještě naposledy sevře Petrovo tělo a pak umírají.

Ukázka: „V témž okamžiku se silný pilíř, o nějž se opírali, pohnul a celý kostel se od základů zachvěl. Srdce zabušilo v Lucii tak, že v ní přehlušilo rachot výbuchu a křik věřících; a nemajíc kdy se bát nebo trpět, vrhla se, aby ho jako slepice svá kuřátka zakryla vlastním tělem, vrhla se na Petra, blaženě se usmívajícího při zavřených očích. Mateřským objetím si tu drahou hlavu ze všech sil přitiskla do klína a sklonila se nad Petrem, s ústy na jeho šíji, takže byli schouleni v nepatrné klubíčko.

A mohutný pilíř je naráz pohřbil pod svými sutinami.“